

det, at hendes Adgang til Enkepension efter hendes første Mand ogsaa bortfalder for stedse, dersom hun gifter sig paany, saaledes at Retten ikke genopvaagner, selvom det nye Ægteskab senere ophører ved Dødsfald eller Skilsmisse eller paa anden Maade.

Stk. 5. Den i Stk. 3 nævnte Deling mener man bør være endelig, idet man anser det for mindre heldigt, om de Parter, der faar Pension ved Delingen, kunde paaregne senere at faa Adgang til en Forhøjelse ved en i Forhold til dem saa tilfældig Foranledning som een af de andre Parter Død eller nye Ægteskab.

Stk. 6 omhandler de Tilfælde, hvor Tjenestemanden ved sin Død efterlader sig flere fraskilte Hustruer. I Tilslutning til den i Stk. 3 foreslaaede Regel om Fastsættelse af et Minimum paa $\frac{1}{3}$ for den enkeltes Andel af Enkepensionen foreslaas det, at der, naar Deling skal finde Sted mellem flere end to berettigede, foretages en Lighedeling. Det bemærkes, at den i Stk. 3, 2. Pkt., omhandlede Tilvækstret kun kommer Enken til gode.

Stk. 7. Da den Myndighed eller Institution, hvem det paahviler at udrede Pensionen, ikke kan forudsættes at have Kendskab til de Vilkaar, der fastsættes ved Skilsmissen, og da man iøvrigt anser det for rettest, at den, der ved Skilsmissen faar tilkendt Ret til Bevarelse af Enkepensionsret, selv anmelder sit Pensionskrav, foreslaas det, at Pensionen, saa længe den i Stk. 1 omhandlede Afgørelse ikke behørigt er anmeldt over for den pensionsudbetalende Myndighed eller Institution, kan udbetales med frigørende Virkning til Enken. Der bør ved et ministerielt Cirkulære gives de Myndigheder, der behandler Skilsmissesager, Paalæg om i hvert enkelt Tilfælde at henvende Parternes Opmærksomhed paa denne Bestemmelse.

Det bemærkes, at den Omstændighed, at den fraskilte Hustru har anmeldt, at hun har faaet tilkendt Enkepensionsret, ikke er til Hinder for, at der ved Mandens eventuelle Udtræden af en Pensionskasse udbetales ham selv den fulde kontante Udtrædelsesgodtgørelse i Tilfælde, hvor dette maatte være hjemlet eller blive tilladt, idet Spørgsmaalet om Hustruens Ret til Andel

i Godtgørelsen alene afhænger af, hvad der i saa Henseende bestemmes ved Skiftet af Fællesboet, og herom maa hun for at sikre sin Ret indgive Anmeldelse til Pensionskassen.

Til § 3.

Bestemmelsen omhandler det Tilfælde, at det ved en aktuarmæssig Opgørelse godtgøres, at fraskilte Hustruers Adgang til Pension eller Andel i saadan ved deres tidligere Ægtefælles Død medfører forøgede Udgifter for den Institution, som skal udrede Enkepension.

Den forøgede Risiko vil kunne dækkes enten ved en Forhøjelse af Pensionsbidragene eller en Nedskrivning af Pensionsydelse.

Da man ikke har ment i Almindelighed at burde paalægge Virksomhederne eller de pensionsberettigede forøgede Udgifter til Pensionsbidrag som Følge af de ændrede Regler om fraskilte Hustruers Pensionsadgang, har man indskrænket sig til at foreslaa, at den forøgede Risiko om fornødent opvejes ved en forholdsmæssig Nedsættelse af de efter Lovens Ikrafttræden tillagte Enkepensionsydelser.

Det tilføjes, at det formentlig følger af almindelige Regler, at Pensionering fra Staten eller Kommunerne i et Tilfælde som det foreliggende kan reguleres henholdsvis ved Lov og Vedtægtsændring, saalænge Pensionsretten ikke er blevet aktuel.

Til § 4.

Det følger af almindelige pensionsretlige Principper, hvorefter der ingensinde gives Pensionslove tilbagevirkende Kraft, at de nye Regler ikke bør komme til Anvendelse, naar Tjenestemanden eller vedkommende private Funktionær allerede er afgaaet ved Døden inden Lovens Ikrafttræden, selv om han ikke har efterladt sig nogen pensionsberettiget Enke.

Men det samme mener man bør gælde, dersom Ægteskabet er aldeles ophævet, inden den nye Ordning træder i Kraft. Den fraskilte Hustru maa nemlig vide, at hun efter de gældende Regler ikke har Adgang til Pension efter Skilsmissen, og har derfor ikke haft nogen berettiget Forventning herom. Hertil kommer, at der i Skilsmissevilkaarene ofte vil være taget Hensyn til Bortfaldet af hendes Adgang til Enkepension.